

Да не приемате напразно Божиата благодат

Второ послание към Коринтяните 6:1-10:

4. **но във всичко сме одобрени, като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения,**

5. **в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене,**

Обикновените хора не искат да бъдат одобрявани в скърби, в нужди, в утеснения, в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене. Има ли някой тук, който иска да бъде одобрен по този начин и да живее в такива трудности. Хората искат да бъдат одобрени в радостта, в пълнота, в мир, в обич, в свобода, да живеят на тихо и спокойно място, да почиват, да бъдат одобрени в хубав сън, в хубаво и вкусно ядене. Нали? Това е естество на човека.

Ранната църква обаче е била готова да бъде одобрявана в такива трудности. Когато римските войници хващали християни, те ги питали дали вярват в Исус Христос или не. Ако християните казвали: “Не вярвам в Исус”, ги освобождавали те запазвали живота си. Но ако казвали: “Да, аз вярвам в Исус Христос” били обречени да умрат жестоко. Въпреки това от историята знаем че много от тях са отговорили: “Да вярвам в Исус”. Именно затова църквите продължавали да съществуват в този труден период. В първите години на съществуването си църквата беше много солидна и силна поради вяността на тези първи християни.

Нещо подобно се случи и на Исус Христос. Ако Исус беше казал: «Аз не съм Божий Син, аз не съм цар на Израел», Той можеше да запази живота си. Обаче Той каза истината: «Да! Аз съм Божий Син и Цар на Израел». Исус Христос е главата на църквата. Затова църквата трябва да се старее да бъдат одобрена в трудни неща, в изпитания, както беше и сам Исус. Не да върви по широкия и лесен път. Църквата не живее с надежда основана на живота на тази земя. Църквата не иска богатството и благата на тази земя, църквата живее с надежда за Небесното царство и вечният живот.

Църквата трябва да насочва хората към небесното царство и вечният живот. Църквата трябва да се старее да страда, за да бъде осветена. Да се откаже да стане богата за да обогатява мнозина. Ние хората от църквата трябва да сме готови да се откажем от удобството си, заради Исус Христос нашият Господ. Исус главата на църква не ни насочва към богатство, удобство, алчност. Той ни сочи точно обратна посока. Нека да не избягваме трудностите, а да се стремим към Любов, Служение, Святост! Амин!

Беше ми трудно да подготвя тази проповед. Защото аз добре осъзнавам, че и аз много трудно мога да изпълня това, което проповядвам. Например точно събота (вчера) беше добре да стана рано и да отида на утринна молитва. Сутринта точно в 5 часа звънна будилника ми, обаче аз продължих да си спя в леглото. Вие знаете ли, че точно когато трябва да се събудя особено сутринта рано, точно тогава сънят ми е най-сладък, най-приятен и най-хубав. За мен и за вас беше добре да се събудя и да отида в църквата за да се моля за мен и за вас и сигурен съм Бог щеше да одобри това. Но реших да не бъда одобрен

в неспане. Реших да избира спането, много сладкото спане. Какво каза апостол Павел обаче:

4. но във всичко сме одобрени, като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения,

5. в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене,

и аз какво казах? нека да бъдем одобрени във всичко като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене,

Смешно е, че ви проповядвам това, а дори не мога да го изпълня. Но аз знам, че това е пътят, по който ние християните и църквите трябва да вървят. Нашият Господ вече вървял по този път. Исус беше одобрен с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене. Исус е главата на църква. Тялото трябва да следва главата си. Исус каза, че ние трябва да вървим по тесния път, а не по широкият.

6. с чистота, с благоразумие, с дълготърпение, с благод, със Святия Дух, с нелицемерна любов

7. с говорене истината, с Божия сила, чрез оръжията на правдата в дясната ръка и в лявата:

Християните често казват тези неща. Особено в България. От една харизматична църква чух тези думи: с благод, със Святия Дух, с Божия сила. Според мен това не е лошо и трябва да се опитваме да изпълняваме тези думи. Обаче, проблемът е, че християните лесно да използват тези думи без да четат или изпълняват предните два стиха - 4-ти и 5-ти стих. Християните са одобрени като Божии служители, с голяма твърдост – обаче предпочитат да бъдат одобрени, в нещо по-различно - в радостта, в пълнотта, в успокояване, в неопасности, в уважаване, в свобода, в уютни места, в направене на нищо, в много сладко спане, в хубаво ядене. Това е нещо, което като че ли се харесва на църквата. Някой ми каза, че нашият Господ Исус правеше много партита и се забавляваше с хората в живота си. Това е вярно. И аз мисля, че когато ние се забавляваме с хората, и правим в добри неща, не е грях. Бог одобрява това. Аз не искам да кажа, че не е добре да бъдем одобрени в добрите неща. Аз искам да кажа, че добре е да бъдем готови да бъдем одобрени и в лошите и трудни неща за Бога. За това Апостол Павел казва: **И ние, като съдействаме с Бога, също ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат** «Да не приемате напразно Божията благодат»

Когато мислите за Исус, кое е нещото, което най-напред си представяте? Не е ли кръста? Кръстът е символ на Исус Христос. Когато гледате кръстът може ли да си мислите за забавление? Когато мислим кръстът може ли да мислим богатство, за хубава храна, за уютни места? Не! Кръстът е символ на страдание. Кръстът показва голямата любов на нашият Бог към нас.

3. Ние в нищо не даваме никаква причина за съблазън, да не би да се злослови нашето служение

Защо хората казват, "Исус - Да, църквата - Не". Защото хората знаят, че Исус е бил одобрен в трудни и неприятни неща заради любовта, но виждат, че понякога на църквата и

харесва да съществува само в добри ситуации, в богатство, в спокойствие... Църквата говори същото за "любовта", но не желае да страда. Тялото на Исус не иска да върви заедно с главата си. Хората виждат това. Затова казват, "Исус - Да, църквата - Не". Даже църквата става причина за съблазън, става причина да се злослови божие служение.

През първи и втори век много християни са били убити заради вярата си. Тогава църквата продължавала да съществува чрез жертвата на вярващите. Кръвта и страданията били семето на църквата. Страданията на християнството свършват в 313 година. Император Константин освобождава християнство. Тогава християнство става държавна религия. Тогава невярващите хора приемат християнството да се постави на по високо ниво.

Някой християнин може да си каже така. "Ако си християнин трябва да си одобрен като Божии служител, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене, тогава аз няма да стана християнин. Аз искам да съм щастлив на тази земя. Искам да живея спокойно. Вие какво ще кажете? Искате ли да бъдете като този човек? Защо ние вярваме в Исус? За да живеем спокойно в тази земя ли? За да станем богати в тази земя ли? Ние станахме християни заради Божията благодат. Да не приемате напразно Божията благодат! Който познава Божията благодат, може да разбере 9-ти и 10-ти стих:

9. като непознати, а пък добре познати: като на умираше, а, ето, живеем: като наказвани, ала не умъртвявани

10. като наскърбени, а винаги радостни: като сиромаси, но обогатяваме мнозина: като че нищо нямаме, но притежаваме всичко

Уверен съм, че християните, които са одобрени с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене може да изповядат и 9-ти и 10-ти стих. Затова невярващите мислят, че християните са странни и различни от тях. Ранните църкви са влияели силно на хората и държавата, така ще бъде и ако сегашната църква изпълни 6-ти-7 стих, тогава тя също може да влияе по-силно на тази земя.

Аз ви казах, че и аз лесно мога да бъда одобрен в добри, лесни и спокойни неща, а трудно да бъда одобрен в трудните неща. Затова нека да вървим заедно по този път, който никой не иска да върви. Сам е много трудно да вървиш по този път. Но ако сме заедно ще е много по-лесно.

Нека да си представим; Има река в която има силно течение. Един човек върви срещу течението. Много му е трудно. Ако обаче двама вървят заедно, ръка за ръка и се подкрепят, те ще вървят много по-лесно отколкото ако вървят сами. Ако трима, четирима, ... колкото повече хора вървят заедно толкова по-лесно ще вървят. Това е ясно. Ако си сам, много трудно ще вървиш по този път. Ако паднеш, кой ще те вдигне.

Еклисиаст 4:9-12: по-добре са двама, отколкото един, понеже те имат добра награда за труда си; защото ако паднат, единият ще вдигне другаря си; но горко на онзи, който е сам, когато падне, и няма друг да го вдигне. И ако легнат двама заедно, ще се стоплят; а един как ще се стопли сам? И ако някой надвие срещу един, който е сам, двама ще устоят насрещна му; и тройното въже не се къса бърза.

Библията посочва и поръчва или заповядва, да се събираме заедно, а не да се стоим сами. Затова църквата е важна. Добре е винаги да се събирате в църквата.

Послание към Евреите 10:24-25: и нека се грижим един за друг, така че да се поощряваме към любов и добри дела, като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават, а да се увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят приближава.

Колкото повече се събираме заедно толкова е по-добре. Нека се грижим един за друг, и да се поощряваме към любов и добри дела. Нека да се събираме заедно, защото така по-лесно ще преодоляваме трудностите. Амин!

Нека да се молим!

Господи! дай ни силата за да можем да бъдем одобрени във всичко, като Божии служители, с голяма твърдост, в скърби, в нужди, в утеснения, в бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене.

Благодарим Господи, че ние осъзнаваме Твоята любов, и благодат. Помогни ни да не приемаме напразно Твоята благодат. Помогни ни да кажем това искрено като непознати, а пък добре познати: като на умираме, а, ето, живеем: като наказвани, ала не умъртвявани, като наскърбени, а винаги радостни: като сиромаси, но обогатяваме мнозина: като че нищо нямаме, но притежаваме всичко.

В името на Исус - Нашият Спасител. Амин!